

På sundhedsområdet er der brug for at få bragt ventelisterne yderligere ned. Og jeg siger med vilje yderligere ned, for der er da absolut sket noget på det område i de senere år. Men fortsat er det vores opfattelse, at vi skal videre.

Det er ikke kun et spørgsmål om at bevilge flere penge til sundhedssektoren og til sygehuse, det bliver også nødvendigt, men det er også i høj grad et spørgsmål om at se på strukturen og se på de stive faggrænser, der fortsat er på det område. Struktur og faggrænser skal ses efter i sømmene, penge alene gør det ikke. Der er betydelige barrierer i selve systemet i forhold til, at vi når de målsætninger, vi har på sygehusområdet.

På miljøområdet lagde statsministeren vægt på at sikre rent drikkevand også for kommende generationer. Vi er enige fra Kristeligt Folkepartis side. Jeg synes imidlertid, det var kedeligt – det var måske ikke mindst den socialdemokratiske ordfører, der påtog sig den opgave, som statsministeren påtog sig i forbindelse med sin nytårstale – at det er landbruget, der ligesom skal blive prygelknabe i den diskussion.

Det er urimeligt, fordi landbruget rent faktisk har gjort en kæmpeindsats, også på området vedrørende gylletanke, for at blive i fru Pernille Blach Hansens sprogbrug fra tidligere. Landbruget har investeret millioner, ja, milliarder i bedre miljø i de senere år. Det betyder ikke, at de ikke skal gøre mere; det skal de. Men det betyder, at det ikke er anstændigt at gøre det erhverv til prygelknabe i miljødebatten. Det er for let.

For let, fordi det offentlige også har et kæmpeansvar, f.eks. i forhold til at sørge for, at de mange utætte kloakker bliver renoveret. De er også en tikkende bombe under vort miljø og en trussel med hensyn til rent drikkevand til kommende generationer.

Jeg er enig med statsministeren i, at forudsætningen for vellykket integration er en indsats for at styrke danskundskaberne hos flygtninge og indvandrere. Det er også et spørgsmål om at blive bedre til at skabe flere arbejdspladser.

Vil regeringen en styrket indsats på de to områder, så kan man regne med Kristeligt Folkeparti. Vi vil gå så langt som til at sige, at også asylansøgere skal have mulighed for at påtage sig arbejde, hvis de rent faktisk har mulighed for det, og hvis deres arbejdskraft bliver efterspurgt. Vi forstår stadig væk ikke, hvorfor regeringen ikke har taget nye initiativer på det område.

Og så skal sagsbehandlingstiden ned. Vi er enige med de ordførere, der her i debatten har

lagt utrolig stor vægt på det. Det er en pestilens, ikke mindst for de asylansøgere, som må gå og vente måneder og i nogle tilfælde år på at få afklaret deres sag. Det er faktisk uacceptabelt.

Det regionalpolitiske område er vigtigt, for vi skal tage hele landet i brug. Vi synes fra Kristeligt Folkepartis side, at vi har nået en del i forhold til de initiativer, vi har taget i de sidste folketingsamlinger, og som vi også har fået regeringen med på. De regionalpolitiske konsekvenser bliver nu vurderet i alle lovforslag, og der er blevet truffet beslutning om, at der skal udflyttes statslige arbejdspladser.

Vi synes, det er vigtigt at komme videre også i den diskussion og få set ikke mindst på bloktilskuddet og den mellemkommunale udligning, fordi det i sig selv er med til at vride Danmark skævt. Vi håber, at regeringen vil være med til at tage yderligere initiativer på det område i fællesskab også med Kristeligt Folkeparti.

De svage grupper skal vi også have med. Vi er glade for den førtidspensionsreform, som vi er forligspart i. Vi mener, at den i virkeligheden kan give et gevaldigt løft for nogle af vores svage grupper og ikke mindst give dem en plads på arbejdsmarkedet, også selv om det ikke bliver på fuld tid. Vi er ikke færdige med arbejdet i relation til den reform; der udestår stadig væk spørgsmålet om at skaffe de nødvendige fleksjob.

Hjemløse, misbrugere og sindslidende, ja, også de ufødte, som tilhører de grupper, der ikke selv råber op, men som må have talsmænd også her i Tinget, vil Kristeligt Folkeparti også gerne fokusere på. Vi har nemlig brug for et skifte væk fra dem, der gør alt op i markedsværd, dem, der tæller i kroner og øre i forhold til den indsats, der ydes, et skifte, hvor vi går fra at fokusere på markedsværd til at fokusere på menneskeværd, på det enkelte menneskes værd som det, det rent faktisk er.

Fællesskabets betydning er vigtig. Mennesket er ikke som en øde ø – man har talt meget om øde øer i denne folketingssamling – men har brug for fællesskab. Menneskeværd og fællesskab, de to ting går hånd i hånd og er grundlæggende værdier, som også lovgivningen må basere sig på.

Hans-Pavia Rosing (S):

Som afslutning på et langt år har vi i dag været vidne til en form for valgkampstemning, måske